

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Administrador diocesà de Terrassa

Diumenge de la Paraula

Vivim en un món de sorolls, de paraules buides. Són tantes les paraules que, quan anem a Missa i sentim que després d'una lectura algú diu «Paraula de Déu!» seguida de l'aclamació dels fidels «Us lloem Senyor!», gairebé no hi donem importància, ens hi hem acostumat i no sempre som conscients del que això significa.

Avui l'Església celebra el diumenge dedicat a la Paraula, però no a qualsevol paraula, sinó a la Paraula de Déu. Va ser una iniciativa del Papa Francesc dedicar un dia a l'any per a ressaltar la seva im-

portància en la vida de l'Església i, per tant, en la de cada un de nosaltres.

Per això, potser el primer hauria de ser preguntar-nos si som de debò conscients del què significa l'expressió «Paraula de Déu». Perquè el que significa és que Déu, que ens ha creat en un projecte d'amor infinit, s'ha comunicat des del principi als homes, home i dona, criatures seves. És Ell qui ha volgut crear-nos i ens ha volgut parlar perquè vol que el coneguem, vol que ens comuniquem amb Ell, perquè, encara que no sempre ho entenem, vol la nostra amistat.

I la culminació de la seva comunicació als homes ha estat donar-nos el seu Fill: «En moltes ocasions i de moltes maneres, Déu antigament havia parlat als pares per boca dels profetes; però ara, en aquests dies, que són els definitius, ens ha parlat a nosaltres en la persona del Fill, per mitjà del qual ja havia creat el món i a qui ha constituït hereu de tot» (He 1,1-3).

Sí, per això diem «Paraula de Déu!», perquè és el Fill de Déu, el qui és la Paraula que s'ha fet home, el qui ens parla en les Sagrades Escripures. Al començament del seu evangeli sant Joan ens diu: «Al principi existia el qui és la Paraula. La Paraula estava amb Déu i la Paraula era Déu. Ell estava amb Déu al principi», i afegeix «El qui és la Paraula s'ha fet home i ha habitat entre nosaltres» (Jn 1,1-2.14).

Per això diem «Paraula de Déu!» Perquè des de sempre ha parlat als homes i el seu Fill és la darrera i més gran Paraula que el Pare ens ha comunicat. I ens continua parlant en aquest Fill seu cada dia i a cada moment de la nostra vida. Per això els cristians ens hauríem de proposar llegir cada dia les Sagrades Escripures, a través de les que Déu ens parla ara.

Proposem-nos, doncs, llegir i meditar cada dia un fragment de la Sagrada Escripura, especialment de l'Evangeli del dia. I preguntem-nos què ens està dient aquell fragment de la Paraula de Déu. És el que molts cristians fem. Primer llegir i meditar un text, després deixar que impregni la nostra ment, la nostra imaginació, els nostres sentiments i, tot seguit, proposar-nos actuar segons el que hem meditat, el que hem «vist i hem sentit», segons ens ha parlat al fons del nostre cor. Per què no ho provem?

ENTREVISTA

La inspiració de Gaudí

FRANCESC TORRALBA

El Dr. Francesc Torralba ha assolit el seu quart doctorat. Després dels de filosofia, teologia i pedagogia, ara ha rebut el de la Facultat Antoni Gaudí d'Història, Arqueologia i Arts Cristianes (AUSP) amb la tesi *Interpretació teològica de la façana de la Glòria de la Sagrada Família segons el projecte original d'Antoni Gaudí. Fonts espirituals i teològiques de la seva escatologia*. «He fruit molt. M'ha permès capbussar-me en l'obra d'un artista genial i entreveure les seves fonts d'inspiració», afirma.

Què ens aporta teològicament aquesta façana?

La façana de la Glòria de la Sagrada Família serà la façana principal, la més alta i la més lluminosa i representarà el camí que l'ésser humà ha de fer per merèixer la glòria de Déu. És una síntesi teològica total en la qual convergeixen tres tractats: l'escatologia, la soteriologia i la teologia de la història.

Quina és la seva principal font d'inspiració?

La principal font d'inspiració de la *forma mentis* teològica d'Antoni Gaudí és el *Catecisme de doctrina cristiana* que va publicar per primera vegada l'arquebisbe de Tarragona, Josep Domènec Costa i Borràs, el 1853, quan l'arquitecte de Déu tenia tan sols un any. Com tants infants d'aquell temps, se'l va aprendre i el va retenir en la seva memòria.

Per què es pot considerar Gaudí com un teòleg?

La personalitat d'Antoni Gaudí és enigmàtica. Se'ns escapa el fons; cap etiqueta l'acaba de definir bé. És, a la vegada, un artista genial, un místic contemplatiu, però també un arquitecte-teòleg i un ciutadà compromès amb la cultura i el seu país. Tracta de representar en la pedra el que per definició no pot ser expressat en cap concepte, ni en cap categoria humana. La seva missió és, senzillament, titànica.

Oscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Reunió telemàtica, fraterna i filial

Són quatre germans. Cadascú amb una vida pròpia definida: família, obligacions, compromisos... No tots viuen a la mateixa ciutat. Els pares s'han fet grans. Tenen una certa autonomia però, sobretot, necessiten que la mare rebí una atenció especial. «Que el Senyor, el nostre Déu, sigui amb nosaltres tal com va ser amb els nostres pares. Que no ens deixi ni ens abandoni» (1Re 8,57).

Globalment cal tenir cura del calendari de visites als metges, de la reposició de medicaments, de la participació a l'eucaristia dominical... També organitzar les pròpies visites a la casa familiar perquè el pare i la mare se sentin acompanyats, i vetllar la relació amb les cuidadores que en tenen la cura quotidiana. Tot això demana una certa logística i gestió planificada. Els fills i els nets són conscients de la seva responsabilitat i del deure d'amor filial. Hi ha molt bona voluntat per part de tots i desig de fer-ho bé. En ser els implicats, però, una colla nombrosa, convé concretar, també, les nombroses qüestions a contemplar. Concretar i assegurar que el desig comú de facilitar una bo-

na vellesa als pares es va realitzant amb satisfacció general. «Honra el pare i la mare. Aquest és el primer manament que va acompanyat d'una promesa; i la promesa és: així seràs feliç i tindràs llarga vida a la terra» (Ef 6,2-3).

És per això que, aprofitant les possibilitats de les noves tecnologies, cada quinze dies els quatre fills es connecten telemàticament i junts repassen l'estat de salut dels pares, la previsió d'accions, les responsabilitats a assumir per cadascú, el calendari de visites a la llar perquè estiguin ben distribuïdes en el temps, respondre les observacions fetes per la cuidadora... Estan satisfets de l'experiència. Aquesta resposta en comú els ha apropat molt als pares i a la seva realitat vital i ho ha fet frater-nalment. També els germans, els fills, se senten més a prop els uns dels altres en un agraïment comú, resposta d'amor filial. «... ells són els primers que han d'aprendre a comportar-se piadosament amb la pròpia família i satisfer el deute que tenen amb qui els ha donat la vida. Això és agradable a Déu» (1Tm 5,4).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Diálogo

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En el torrente del Amor de Dios, manifestado en la Navidad, con el Evangelio hemos repetido y contemplado las sublimes y entrañables palabras del Evangelio según san Juan: «En el principio existía el Verbo, y el Verbo estaba junto a Dios, y el Verbo era Dios» (1,1).

La Palabra de Dios, «que ha creado el mundo y da sentido a la historia y al camino del hombre», nace Niño, «como un susurro, como el murmullo de una brisa ligera, para colmar de asombro el corazón de todo hombre y mujer que se abre al misterio», nos decía el Santo Padre en el mensaje *Urbi et Orbi*.

Jesús, Palabra de Dios, nos llama a entrar en el lenguaje de Amor de la Trinidad. «Dios mismo, Padre, Hijo y Espíritu Santo es diálogo, eterna e infinita comunión de amor y de vida». En el

Amor que Dios nos tiene encontramos la base del diálogo.

Y aún hay más: ¡esto es espléndido! Nos hacía ver el Papa que la Palabra de Dios «se ha hecho un infante, sólo capaz de llorar y necesitado de todo. Ha querido aprender a hablar, como cada niño, para que aprendiésemos a escuchar a Dios, nuestro Padre, a escucharnos entre nosotros y a dialogar como hermanos y hermanas».

En el diálogo se muestra el camino y la esperanza ante los graves problemas de nuestro tiempo y las dificultades menores del día a día.

Que María, la joven que se estre-mece ante la Palabra de Dios y responde con su «Hágase», ayude al diálogo entre los cristianos y el esfuerzo de los que sirven en la comunicación.

Lectures de la missa diària i santoral

24. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [2Sa 5,1-7.10 / SI 88 / Mc 3,22-30]. Sant Francesc de Sales (Savoia, 1567 - Lió, 1622), bisbe de Ginebra i dr. de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors. Mare de Déu de la Pau (Ronda); sant Felicià, bisbe i mr.

25. □ Dimarts [Ac 22,3-16 (o bé: 9,1-22) / SI 116 / Mc 16,15-18]. Conversió de sant Pau, apòstol, camí de Damasc. Sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, vg. mr.

26. □ Dimecres [2Tm 1,1-8 (o bé: Tt 1,1-5) / SI 95 / Lc 10,1-9]. Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I). Santa Paula (o Pola), viuda, deixebra de sant Jeroni; sants Robert, Alberic i Esteve, abats de Cîteaux.

27. ■ Dijous [2Sa 7,18-19.24-29 / SI 131 / Mc 4,21-25]. Santa Àngela Mèrici (1470-1540), vg., fund. ursulines (Brèscia, 1535). Sant Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre, Ribera d'Ebre 1840 - Gilet, València, 1896), prev., fund. de les tere-sianes (STJ). Sant Vitalià, papa (657-672); sant Emeri o Mer, abat de Banyoles; sant Julià, bisbe de Burgos.

28. □ Divendres [2Sa 11,1-4a.5-10a.13-17 / SI 50 / Mc 4,26-34]. Sant Tomàs d'Aquino (†1274), prev. dominicà i dr. de l'Església, patró dels estudiosos i els estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc. Sant Flavià, soldat mr.; sant Tirs, atleta mr.; sant Julià, bisbe de Conca; sant Leònídes, mr.; beata Gentil Giusti, mare de família.

29. ■ Dissabte [2Sa 12,1-7a.10-17 / SI 50 / Mc 4,35-41]. Sant Pere Nolasc (s. XIII), rel. barceloní, fund. mercedaris (OdeM). Sant Valeri o Valer, bisbe de Saragossa i mr. (s. IV), venerat a Roda d'Isàvena. Sant Sulpici Sever, bisbe; sant Julià, bisbe de Toledo; beata Arcàngela Giralani, vg. carmelitana. Beat Manuel Domingo i Sol (Tortosa, 1836-1909), prev., fund. dels Operaris Diocesans (OD).

30. ■ † Diumenge vinent, IV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Jr 1,4-5.17-19 / SI 70 / 1Co 12,31-13,13 (o bé: 13,4-13) / Lc 4,21-30]. Santa Martina, vg. i mr.; sant Adelelm (Lesmes), bisbe de Burgos (benedictí, s. XI); santa Jacinta de Mariscotti, vg. terciària franciscana; sant Mucià-Maria Wiaux, rel. La Salle.

DIUMENGE III DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre de Nehemies (Ne 8,2-4a.5-6.8-10)

En aquells dies, el sacerdot Esdras portà el llibre de la Llei en presència del poble reunit a la plaça de davant la porta de les Aigües, i des del matí fins al migdia el llegí davant de tothom: homes, dones i criatures capaces d'entendre-la. Tot el poble escoltava atentament la lectura del llibre de la Llei.

Esdras, mestre de la Llei, estava dret dalt una tarima de fusta preparada expressament. Obrí el llibre a la vista de tot el poble, ja que des del lloc on era dominava tothom, i així que l'obrí, tot el poble es posà dret. Esdras beneí el Senyor, Déu gran, i tot el poble alçà les mans i respongué: Amén, amén. Després es prosternaren amb el front a terra, i adoraren el Senyor. Ell llegia ben clar el llibre de la Llei de Déu, i alguns levites n'exposaven el sentit, perquè la lectura fos entenedora.

El governador Nehemies, el sacerdot Esdras, mestre de la Llei, i els levites que exposaven al poble el sentit de la Llei, digueren a tota la gent: «La diada d'avui és santa, dedicada al Senyor el nostre Déu: no us enristiu ni ploreu». Perquè tota la gent plorava mentre escoltava les paraules de la Llei. Els digué, doncs: «Aneu-vos-en ara. Mengeu i beveu de gust i repartiu-ne als qui no s'havien portat res que la diada d'avui és santa, dedicada a Déu, nostre Senyor. No us enristiu, que el goig del Senyor serà la vostra força».

Salm responsorial (18)

R. *Les vostres paraules, Senyor, són esperit i són vida.*

És perfecta la Llei del Senyor, / i l'ànima hi descansa; / és ferm el que el Senyor disposa, / dona seny als ignorants. R.

Els preceptes del Senyor són planers, / omplen el cor de goig; / els manaments del Senyor són transparents, / il·luminen els ulls. R.

Venerar el Senyor és cosa santa, / es manté per sempre; / els determinis del Senyor són ben presos, / tots són justíssims. R.

Les paraules que em surten dels llavis, / i els pensaments que el meu cor medita, / que us siguin agradables, Senyor, / penyal meu, redemptor meu. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,12-30) (*Versió abreujada*)

Germans, el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit. Ara bé, el cos no consta d'un sol membre, sinó de molts.

Doncs bé, vosaltres sou el cos de Crist i cadascun formeu els seus membres.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc

(Lc 1,1-4;4,14-21)

Són molts els qui han emprès la tasca d'escriure una narració dels fets ocorreguts entre nosaltres, guiant-se per l'ensenyament que hem rebut d'aquells que des del principi en foren testimonis de vista i després ho transmeteren de paraula. Havent pogut informar-me minuciosament de tot des dels orígens, jo també, il·lustre Teòfil, he decidit escriure-t'ho en una narració seguida, perquè coneguis la solidesa de l'ensenyament que has rebut.

En aquell temps Jesús se'n tornà a Galilea ple del poder de l'Esperit. La seva anomenada s'estengué per tota la regió. Ensenyava en les sinagogues d'ells i tothom el lloava. I se'n anà a Natzaret, on s'havia criat. El dissabte anà a la sinagoga, com tenia costum, i s'aixecà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplegà i trobà el passatge on hi ha escrit: «L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, ja que ell m'ha ungit per portar la Bona Nova als desvalguts, m'ha enviat a proclamar als captius la llibertat, i als cecs el retorn de la llum, a deixar en llibertat els oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor». Després plegà el volum, el donà a l'ajudant de la sinagoga i s'assegué. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en Jesús. Ell començà dient-los: «Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Esclatada».

Lectura del libro de Nehemías (Ne 8,2-4a.5-6.8-10)

En aquellos días, el día primero del mes séptimo, el sacerdote Esdras trajo el libro de la ley ante la comunidad: hombres, mujeres y cuantos tenían uso de razón. Leyó el libro en la plaza que está delante de la Puerta del Agua, desde la mañana hasta el mediodía, ante los hombres, las mujeres y los que tenían uso de razón. Todo el pueblo escuchaba con atención la lectura del libro de la ley.

El escriba Esdras se puso en pie sobre una tribuna de madera levantada para la ocasión. Esdras abrió el libro en presencia de todo el pueblo, de modo que toda la multitud podía verlo; al abrirlo, el pueblo entero se puso de pie. Esdras bendijo al Señor, el Dios grande, y todo el pueblo respondió con las manos levantadas: «Amén, amén». Luego se inclinaron y adoraron al Señor, rostro en tierra.

Los levitas leyeron el libro de la ley de Dios con claridad y explicando su sentido, de modo que entendieran la lectura. Entonces el gobernador Nehemías, el sacerdote y escriba Esdras, y los levitas que instruían al pueblo dijeron a toda la asamblea: «Este día está consagrado al Señor, vuestro Dios. No estéis tristes ni lloréis» (y es que todo el pueblo lloraba al escuchar las palabras de la ley). Nehemías les dijo: «Id, comed buenos manjares y bebed buen vino, e invitad a los que no tienen nada preparado, pues este día está consagrado al Señor. ¡No os pongáis tristes; el gozo del Señor es vuestra fuerza!».

Salmo responsorial (18)

R. *Tus palabras, Señor, son espíritu y vida.*

La ley del Señor es perfecta / y es descanso del alma; / el precepto del Señor es fiel / e instruye a los ignorantes. R.

Los mandatos del Señor son rectos / y alegran el corazón; / la norma del Señor es límpida / y da luz a los ojos. R.

El temor del Señor es puro / y eternamente estable; / los mandamientos del Señor son verdaderos / y enteramente justos. R.

Que te agraden las palabras de mi boca, / y llegue a tu presencia el meditar de mi corazón, / Señor, Roca mía, Redentor mío. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 12,12-30) (*Versió abreujada*)

Hermanos: Lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu. Pues el cuerpo no lo forma un solo miembro, sino muchos.

Pues bien, vosotros sois el cuerpo de Cristo, y cada uno es un miembro.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas

(Lc 1,1-4;4,14-21)

Ilustre Teófilo: Puesto que muchos han emprendido la tarea de componer un relato de los hechos que se han cumplido entre nosotros, como nos los transmitieron los que fueron desde el principio testigos oculares y servidores de la palabra, también yo he resuelto escribirte los por su orden, después de investigarlo todo diligentemente desde el principio, para que conozcas la solidez de las enseñanzas que has recibido.

En aquel tiempo, Jesús volvió a Galilea con la fuerza del Espíritu; y su fama se extendió por toda la comarca. Enseñaba en las sinagogas, y todos lo alababan. Fue a Natzaret, donde se había criado, entró en la sinagoga, como era su costumbre los sábados, y se puso en pie para hacer la lectura. Le entregaron el rollo del profeta Isaías y, desenrollándolo, encontró el pasaje donde estaba escrito: «El Espíritu del Señor está sobre mí, porque él me ha ungió. Me ha enviado a evangelizar a los pobres, a proclamar a los cautivos la libertad, y a los ciegos, la vista; a poner en libertad a los oprimidos; a proclamar el año de gracia del Señor». Y, enrollando el rollo y devolviéndolo al que lo ayudaba, se sentó. Toda la sinagoga tenía los ojos clavados en él. Y él comenzó a decirles: «Hoy se ha cumplido esta Escritura que acabáis de oír».

«Avui s'acompleix l'Esclatada»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Reprenem la lectura de l'Evangelí de sant Lluc. El fragment d'avui ens presenta l'inici del llibre i la predicació de Jesús a la sinagoga de Natzaret.

En l'inici del llibre, l'autor ens situa la seva narració en el conjunt de l'esforç de molts per escriure els fets referents a Jesucrist. El valor de l'obra és que parteix d'una activitat minuciosa d'informació i, per tant, el resultat és digne de crèdit. La base de tot són els qui foren testimonis presencials dels fets i, després, es van convertir en servidors de la Paraula, és a dir, en anunciadors dels fets sobre els quals reposa la credibilitat de la narració de Lluc. La finalitat és clara: comprovar la solidesa de l'ensenyament rebut. No es tracta d'un primer anunci, sinó d'aprofundir en allò que ja es creu. L'Evangelí és una narració cristiana feta per a cristians, que s'han adherit a Jesucrist, i que volen aprofundir la seva fe sobre una base sòlida.

L'episodi de la predicació de Jesús a la sinagoga de Natzaret té una funció paradigmàtica: vol concentrar en un episodi el nucli del missatge i de l'actuació de Jesús al llarg de la seva vida pública. Abans d'aquest episodi Jesús ja ha predicat per les poblacions de la riba nord del llac de Galilea i hi ha fet els seus primers deixebles. La seva fama s'ha començat a estendre. A Natzaret s'espera la visita de Jesús, encuriosits per la fama inesperada d'aquell fill del poble.

Jesús s'adreça a la sinagoga «com tenia costum». Els evangelis ens indiquen repetidament la presència de Jesús a les sinagogues dels poblets de la regió de Galilea (cf. el mateix Lluc a 4,13). Com a bon jueu té el costum d'anar a la sinagoga per pregar en comunitat i per escoltar la lectura i la predicació de la Sagrada Esclatada. Una Esclatada que és portadora de la paraula de Déu per a la vida del poble. A Jerusalem, Jesús parlarà sovint, i discutirà amb els escribes i els mestres de la Llei. I és que una bona part de la vida pública de Jesús girarà al voltant de la Paraula de Déu i de la seva vivència quotidiana.

Jesús enceta el seu sermó amb una citació messiànica del llibre d'Isaïes: l'Esperit Sant impulsa el profeta a anunciar la Bona Notícia de la gràcia del Senyor envers els desvalguts. Jesús s'ho aplica a ell mateix, tot presentant-se com a compliment de la profecia d'Isaïes. Ell és el profeta messiànic, ungit amb l'Esperit Sant, que duu a compliment les promeses de Déu. Val la pena creure en ell i seguir-lo en la vida de cada dia.

VIDA DIOCESANA

Activitats de l'Administrador diocesà

Aquest diumenge 23, a les 12 h. Missa i confirmacions a la Parròquia de Santa Engràcia de Montcada.

Dimarts 25, a les 19 h. Cloenda de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians a la Catedral.

Dijous 27, a les 11 h. Col·legi de Consultors. **A les 19 h.** Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics.

Divendres 28, a les 13 h. Inauguració de les obres de reforma de la Casa Sacerdotal Sant Josep Oriol a Barcelona.

Dissabte 29, a les 20 h. Missa i confirmacions a la Pquia. Puríssima (Sabadell).

Diumenge 30, a les 17 h. Trobada diocesana de religiosos i religioses al Casal Borja de Sant Cugat del Vallès.

dí l'acte d'inauguració i benedicció de les obres de reforma del Casal de la Visitació a Can Xammar, a l'Ametlla del Vallès. Va estar acompanyat per Mons. Josep Àngel Saiz, Arquebisbe de Sevilla i, entre d'altres, l'Alcalde de l'Ametlla del Vallès. Després de l'acte institucional, Mons. Josep Àngel Saiz beneí les instal·lacions i es descobrí una placa. A partir d'ara el Casal podrà acollir grups de colònies, d'escoles, de parròquies i de moviments.

Botiga solidària. El dilluns 10 de gener, Mn. Josep Oca, Delegat episcopal emèrit de Càritas, va beneir les noves

Notícies

Inauguració i benedicció de les reformes del Casal de la Visitació de l'Ametlla del Vallès. El dissabte 8 de gener, Mons. Salvador Cristau, Administrador diocesà i Bisbe electe, presi-

instal·lacions de la botiga solidària «La Troballa» de Càritas Sabadell al barri de Ca n'Oriac.

Visita Ad limina. Del 10 al 14 de gener, Mons. Salvador Cristau ha participat en la Visita Ad limina Apostolorum dels bisbes de les províncies eclesiàstiques de Barcelona, Tarragona i València. Van celebrar l'Eucaristia a les basíliques majors de Roma (Sant Pere del Vaticà, Sant Joan del Laterà, Santa Maria Major i Sant Pau Extra-

Basilica de Sant Pau Extramurs

Reunió de treball

Audiència amb el Sant Pare Francesc

murs). Van mantenir reunions amb les diverses congregacions de la Cúria Romana i la Secretaria d'Estat, reflexionant sobre temes de l'Església universal i la seva concreció a les diòcesis. El divendres 14 varen ser rebuts en audiència pel Sant Pare Francesc. A la tarda, els bisbes de Catalunya varen celebrar l'Eucaristia a la Basílica de la Santa Croce, d'on és titular el cardenal Joan Josep Omella, Arquebisbe de Barcelona.

Agenda

Diumenge de la Paraula. Aquest diumenge 23 de gener, III de durant l'any, és el Diumenge de la Paraula, instituit pel Papa Francesc. El lema d'enguany és «La Paraula, font de consol i esperança» (Rm 15,4).

VI Setmana de la Bíblia. Del 23 al 29 de gener amb el lema «Sortim a sembrar la Paraula» (Mc 4,14). El dijous 27, a les 19 h, a la Sala Capitular de la Catedral, conferència «Sortim a sembrar la Paraula amb l'ajuda del Còdex Beza», a càrrec de Josep Rius Camps, Doctor en Ciències Eclesiàstiques Orientals.

Esmena. En el Full Dominical del 9 de gener hi havia un error en els noms dels candidats al diaconat. Els noms correctes són: Raül Leronés i Luis Muntanyola.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Administrador diocesano de Terrassa

Domingo de la Palabra

Vivimos en un mundo de ruidos, de palabras vacías. Son tantas las palabras que cuando vamos a Misa y oímos que después de una lectura alguien dice «Palabra de Dios!» seguida de la aclamación de los fieles «Te alabamos Señor!», casi no le damos importancia, nos hemos acostumbrado y no siempre somos conscientes de lo que esto significa.

Hoy la Iglesia celebra el domingo dedicado a la Palabra, pero no a cualquier palabra, sino a la Palabra de Dios. Fue una iniciativa del Papa Francisco dedicar un día al año a resaltar su importancia en la vida de la Iglesia y, por tanto, de cada uno de nosotros.

Por eso, quizás tendríamos que preguntarnos en primer lugar si so-

mos de verdad conscientes de qué significa la expresión «Palabra de Dios». Porque lo que significa es que Dios, que nos ha creado en un proyecto de amor infinito, se ha comunicado desde el principio a los hombres, hombre y mujer, criaturas suyas. Es Él quien ha querido crearnos y ha querido hablarnos porque quiere que le conozcamos, quiere que nos comuniquemos con Él, porque, aunque no siempre lo entendamos, quiere nuestra amistad.

Y la culminación de su comunicación a los hombres ha sido darnos a su Hijo: «En muchas ocasiones y de muchas formas, Dios antiguamente había hablado a nuestros padres por boca de los profetas; pero ahora, en estos días, que son los defini-

tivos, nos ha hablado a nosotros en la persona del Hijo, por medio del cual ya había creado el mundo y a quien ha constituido heredero de todo» (He 1,1-3).

Sí, por eso decimos «Palabra de Dios!», porque es el Hijo de Dios, el que es la Palabra que se ha hecho hombre, quien nos habla en las Sagradas Escrituras. Al principio de su evangelio san Juan nos dice: «Al principio existía el que es la Palabra. La Palabra estaba con Dios y la Palabra era Dios. Él estaba con Dios al principio», y añade «El que es la Palabra se ha hecho hombre y ha habitado entre nosotros» (Jn 1,1-2,14).

¡Por eso decimos «Palabra de Dios!»! Porque desde siempre ha ha-

blado a los hombres y su Hijo es la última y definitiva Palabra que el Padre nos ha comunicado. Y nos sigue hablando en este Hijo suyo cada día, a cada momento de nuestra vida. Por eso los cristianos deberíamos proponernos leer cada día las Sagradas Escrituras, a través de las cuales Dios nos habla ahora.

Propongámonos pues leer y meditar cada día un fragmento de la Sagrada Escritura, especialmente del Evangelio del día. Y preguntémosnos qué nos está diciendo en ese fragmento de la Palabra de Dios.

Es lo que muchos cristianos hacen: primero leer y meditar un texto, después dejar que impregne nuestra mente, nuestra imaginación, nuestros sentimientos y, seguidamente, proponernos actuar según lo que hemos meditado, hemos «visto y hemos oído», según nos ha hablado en el fondo de nuestro corazón. ¿Por qué no lo probamos?

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

